

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	---

Nr. 102 Pres. 1939.

VASILE,

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al eparhiei ort. române a Caransebeșului,

iubitului Cler și Popor credincios și Onoraților Membrii ai adunării Noastre Eparhiale, dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos, iar dela Smerenia Noastră arhierescă binecuvântare:

În temeiul articolului 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm și prin aceasta declarăm de convocată Adunarea eparhială ordinară a eparhiei noastre, pe Duminică, 7 Maiu 1939 ora 9 a. m., în biserica Noastră catedrală din Caransebeș, unde se va săvârși întâiu sfânta Liturghie și Chemarea Duhului Sfânt, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat pentru acest scop.

Dreptaceea invităm pe toți Onorații Membrii ai Adunării eparhiale, ca în susnumita zi, la ora fixă, să se afle în Caransebeș, ca așa adunarea eparhială — conform Regulamentului pentru afacerile interne — să-și poată începe lucrările.

Al Domniilor Voastre al tuturor

Caransebeș, în 23 Aprilie 1939.

iubitor părinte

† VASILE
Episcop.

Chenar paschal.

Se ridică primăvăratecă mireasmă spre ceriul seninelor nădeji puse de multe suflete la mormântul cel de viață isvorător în noaptea Invierii. Și ceriul și pământul și cele de desubt se bucură și sunt cuprinse de același fior sfânt simțit de Ap. Petru când „a văzut giulgiurile singure zăcând“ și toți alergăm cu aceeași însuflețire ca acela pe care-l iubea Iisus, căci „a înviat Domnul cu adevărat“.

Intreb mintea și ascult graiul omenesc, dar cine poate exprima lucrarea intimă ce se pornește în primăvara ogoarelor pentru a scoate la iveală viața atât de ascuns închisă în grăuntele de grâu? Și atunci taina învierii îmi apare strălucitoare și neapropiată lumină căci ce poate fi mai adevărat și mai plin de satisfacție decât aceasta: Hristos a Inviat!

El singur a zis: „adevărul adevărat vă grăesc; grăuntele de grâu care a căzut în pământ dacă nu va muri va rămâne singur, iar de va muri multă roadă va aduce“, iar Dumnezeu Pavel îmi strigă: „nesocotitul: ceace sameni tu de nu va muri nu va învia“ — și știu că Domnul a zis de trupul său care ca un grăunte al vieții a intrat în pământ ca să-l sfințească și să-i ridice blestemul.

Sfântă și tainică realitate: pământul blestemat și zemislitor de spini și pălămidă cuprinde în mormânt mic pe Cel Necuprins care „împodobește crinii țarinii“ și varsă spicele aurii cu îmbelșugare; cum să nu se sfințească?

Sumbra vale a Chedronului și mai mult inegrită de întunecoasa noapte care s'a lăsat atunci, era înflorată de foșnetul prelung al codrilor, prevestind evenimente grozave. Dar sânul pământului? Cine-i poate exprima sbuciumul, căci cine poate tăgădui un asemenea sbucium? Istoria ne relatează clar: „pământul s'a cutremurat, pietrele s'au despicat, mormânturile s'au deschis și multe trupuri ale sfinților răposați au înviat și ieșind din morminte după învierea Lui au intrat în sfânta cetate și s'au arătat multora“. Cel ce a sfințit apele în Iordan, văzut oarecând de profetul David: „ce-ți este ție mare că ai fugit și tu Iordane că te-ai întors înapoi“ astăzi a sfințit pământul: „adevărul din pământ a răsărit“ „voi munți ce vă clătiți și voi dealuri de ce săltați ca mieii oilor?“ —: „de fața Domnului că vine, că vine să judece pământul“.

Se lumina de ziuă într'una a Sâmbetei. Evreii au trecut de mult cu gândul și cu simbolul amintitor cina Paștilor instituite în Pustiu;

zorile se arată vesele, pârâul Chedron reflectează în mica sa undă culori vesele din purpuriul aurorii; totul e pace și ușurare. Tablou de desrobire: în pacea acestei nopți s'au prăbușit cu zornăit surd lanțuri grele; Adam și firea respiră ușurați.

De sus, de prin coridoarele mormintelor din stânci s'au pornit spre porțile Sionului desrobiții morții, înviații Domnului, ca cei dintâiu vestitori ai Invierii.

De jos, urcau îngrijorate aducătoarele de mir și lacrimi, închinătoarele vieții: cernite și nemângăiate.

Nu s'au întâlnit; căci nu căutau *probe de viață*, ci însăși *viața*, pentru aceasta *calea lor n'a fost cu ocol* în serpentina căii ce urcă la grădina mormântului, *ci de-a dreptul* cu urcuș drept în pas grăbit și neprecupețit.

Au ajuns. În fața strălucirii îngerului ce a prăvălit piatra depe ușa mormântului ca să vădească Invierea, ele stau ca oarecând protopărinții în fața creatorului: cu mirare și teamă sfântă în fața măreției înspăimântătoare prin strălucirea sa a manifestării de putere asupra morții și vieții Domnului; căci Scriptura zice că „erau cuprinse de frică și cutremur... și se temeau“.

— Nu vă temeți; pe Iisus Nazarineanul cel răstignit îl căutați, nu este aici căci s'a sculat precum a zis. Și iesind ele cu frică și bucurie mare le-a întâmpinat Domnul zicându-le: Bucurați-vă. O, taină a înțelepciunii Dumnezezești, că și la mântuire se cheamă lumea în ordinea păcătuirii ei: Acolo femei neascultătoare, aici temei de mir purtătoare, acolo șarpe amăgitor, aici înger vestitor, acolo blestem pedepsitor, aici „Bucurați-vă“, cuvânt de pace aducător.

Bucure-se acum ficele „mamei celor vii“ cari poartă în sutletul lor mirul credinții bisericii noastre și în mâinele lor mireasma faptelor bune închinată Domnului, să se bucure „și să serbeze în demnitatea curățeniei și a sfințeniei împărtaşindu-se din Potirul desființării blestemului căci capul șarpelui s'a zdrobit.

Să se bucure și aceia cari sunt ca Iosif și Nicodim „așteptând împărăția lui Dumnezeu“; iar cei cari ca Petru, s'au lăpădat de El, să nu întârzie a alerga împreună cu cel care a șezut pe pieptul Său la cină.

Cei cari l-au împuns *cu sulifa cercetătoare a morții*, apropiese, după ce au mărturisit cu sutașul sus și tare că El e Fiul lui Dumnezeu, iar cei ce se îndoesc, în urma sulifei și piroanelor înfipite de alții în sfânta lui ființă — să strige cu Toma: „Domnul meu și Dumnezeul meu“.

Să vină și tânărul care fugind și-a lăsat haina luminării în mâinile celor prigonitori și hulitori și să-și ia haina strălucirii ce o aduce în dar negrăit, Domnul „cel ce a strălucit din mormânt ca un mire“.

Cine se simte desorientat și a pierdut pe Domnul, întoarce-se la glasul nespus de senin al chemării părințești și strige cu Maria Magdalena: „Învățătorule“; căci pe nimeni să nu numiți învățător al vostru pe pământ, căci unul este învățătorul vostru: Iisus Hristos.

Voi apostoli ai vremurilor noastre, întimidați și ascunși de frica batjocurilor crucii și a Celui răstignit — toți aceia cari ați dezertat în sine-vă dela datoria de a-Lă mărturisi pe Domnul în acest neam rău și desfrânat, bucurați-vă acum căci auziți: „îndrăzniți, Eu am biruit lumea“. Prin ușile încuiate ale inimilor voastre El vă zice: Pace vouă. Strigați deci către Toma veacurilor noastre: „Am văzut pe Domnul“ și faceți-vă din apostoli timizi, pasivi și salarizați, *apostoli ai Învierii*.

Cei ce nu știu ce să creadă și sunt în nedumerire, vină acum pe cale spre Emaus și să asculte: „au nu trebuia Domnul să sufere toate acestea și să ajungă întru slava Sa“.

„Nimenea să nu rămână neîmpărtașit din ospățul credinții“ (Sf. Ioan Gură de Aur). Toți să vină și să umble pe căile inundate de lumină ale Învierii și vor afla odihnă sufletelor, împăcare gândurilor și balsam durerilor. Căci a înviat Domnul cu adevărat zicând celor din legături: „ieșiți“ și celor din întunec: „descoperiți-vă“.

Să umblăm cu toții cu Domnul în calea cu zori de ziua strălucite de inger vestitor al Învierii, și în amurgul veacului ce se sfârșește, să luăm, din mâinile ce au încă rănile ce noi le-am pricinuit, pâinea vieții și potirul iertării și cu inima arzând de auzul dulcilor Lui cuvinte să strigăm: „rămâi cu noi că s'a plecat ziua și s'a făcut seară“.

ierodicon Iustinian.

Cosmogonia biblică și teoriile științifice.

De **Pr. I. Firca.**

(Continuare)

Pentru a combate aceste afirmații va trebui întâi precizată importanța de netăgăduit azi a credinței în actul de cunoaștere și apoi arătat chipul în care se poate demonstra că între știință și credință departe de a fi desacord ori chiar conflict, poate fi cea mai desăvârșită armonie și conlucrare.

Și aceasta nu e greu de înțeles, dacă meditănd ceva mai adânc asupra problemei, ajungem

la concluzia că în știință omul lucrează exclusiv cu puterile sale firești, date de Dumnezeu spre a ști aceea ce i-a pus la dispoziție în lumea aceasta pentru tericirea lui *în timp*; pe când în credință el se folosește și de puterile suprafirești date tot de Dumnezeu ca să ajungă cu ajutorul lor la adevărata cunoaștere și prețuire a realităților din împărăția lui Dumnezeu și astfel să poată fi fericit și *în veșnicie*¹⁾. Cercetarea și descoperirea științifică e un merit al strădaniei omului, credința e și un dar al lui Dumnezeu și deci o colaborare divino-umană.

Știința ne dă o cunoaștere concretă și relativă a legilor care domină în lumea firească; credința ne dă o cunoaștere spirituală și absolută a legilor care domină în lumea suprafirească²⁾. Știința apoi nu are posibilități infinite, nici putința de a răspunde tuturor întrebărilor cari frământă gândul omului, nici pe aceea de a ne satisface orice dor și năzuință. „Ea are margini peste cari nu se poate trece“, a afirmat marele Pasteur, dar cu credința pricepem și străbatem veacurile, a dovedit și exemplificat dumnezeescul Pavel³⁾.

Iar mintea genială a lui Aureliu Augustin, a precizat încă din acele vremuri îndepărtate în al său „*Enchiridion către Laurențiu*“ că între rațiune și credință e un raport de întregire, credința fiind ajutor al rațiunii în actul de cunoaștere, un adevăr spus sub o altă formă, mult mai târziu și de Novalis: „Știința nu-i decât o jumătate, credința este cealaltă jumătate“.

Apreciind același termen, marele lansator de idei subtile, Goethe, spune și el că: „Existența împărțită cu rațiunea omenească nu se divide exact, ci îi mai rămâne un rest. Așadar îi rămâne Religiei sarcina de a tâlmăci sensul lucrurilor, nu cu idei pentru rațiune, ci cu simboluri sfinte pentru suflet. Cea mai mare fericire a omului care cugetă este a cerceta ceea ce se poate și a venera cu seninătate ceea ce nu se poate cerceta⁴⁾“. Dreapta rațiune demonstrează fundamentele credinței, iar lumina credinței prezervă rațiunea de greșeli, arătându-i mereu calea cea dreaptă și ajutând-o să pătrundă și să culeagă mai ușor știința omenească din opera divină⁵⁾.

Adevărurile de credință sunt *punctele gravitaționale* ale Religiei⁶⁾ cuprinse în Sf. Scriptură

1) Cf. Pr. Toma Chiricuță „*Apologetica. Elemente de Filosofie Religioasă creștină*“ București 1929 p. 17.

2) Pr. Toma Chiricuță op. cit. p. 18.

3) În Epistola către Evrei, cap. XI

4) Arh. Andrei Crișanul: „*O carte ciudată*“, art. în Revista Teologică (Sibiu) An. XX (1930) Nr. 11—12 p. 462.

5) Cf. Dr. C. Mihăilescu, într-o conferință ținută la Craiova în Decembrie 1935.

6) I. Postelnicescu: „*Armonia dintre religie și știință*“. Teză de licență. București 1907, p. 29.

și în Sf. Tradițiune. Iar cunoștințele câștigate prin simțuri și rațiune formează *tezaurul științelor*. Tendința științei e de a înțelege lumea și lucrurile în nexul lor natural și între marginile naturale ce-i sunt puse, religia conform firii sale intime se mișcă în *sfera incomprehensibilului*⁷⁾.

Există în orice caz o *limită*, oricât de departe ar fi împinsă de tot mai numeroasele cercetări puse în slujba adevărului științific experimental, până la care poate ajunge mărirea rațiunii omenestești cu ajutorul simțurilor și cu mulțimea instrumentelor ce-i suplinesc fireasca neputință. Dincolo de această limită, care e și frontieră de netă demarcare dar și punct de frățescă împăcare, singur avântul credinței poate întraipa sufletul omenesc însetat de apa cea vie a veșnicului adevăr.

Rațiunea și credința nu se exclud dar, ci mai vârtos se complectează și își vin reciproc în ajutor în actul de cunoaștere. Urmează de aci că nu poate fi nici conflict între religie și știință „Căci Dumnezeu, care cele ascunse le-a făcut clare prin credință, tot El a pus în sufletul omenesc și lumina rațiunii⁸⁾“. Iar rațiunea, cu ajutorul căreia omul a alcătuit întreg edificiul științific pe care-l admirăm astăzi, fără îndoială că nu i-a dat-o Dumnezeu spre a-L contrazice pe El în ceea ce a descoperit direct, ci din contră spre a pricepe minunile și tainele creațiunii Sale, ca și pe această cale să ajungă la lauda și preamărirea Lui⁹⁾.

(Urmează)

Recenzie.

Victor Ungur Zlășteanul: Pe calea ortodoxiei.

Cetind această carte, dela început și până la sfârșit lectura îți menține aceiași curiozitate de a cunoaște scopul ce-l urmărește autorul. Ca urmare a puternicei mișcări mondiale pentru unirea tuturor Bisericilor, autorul, înzestrat cu înalte și alese calități sufletești, cu un fin spirit de observație, te face să fii copleșit de purul adevăr al problemei ce-l preocupă, de a

7) Alex de Mocsonyi, op. cit. p. 39.

8) D. Norbert Peters: „Glauben und Wissen im ersten biblischen Schöpfungsbericht“ Paderborn 1907, p. 17.

9) Deși știința porcedea din rațiune, iar credința din sentiment, totuși amândouă urmăresc aceiași scop: *stabilirea adevărului*. Iar adevărul fiind unul singur, spre el vor converge amândouă deși căile le sunt diferite. Convergență însemnează însă afinitate și simpatie și în nici un caz ură și dușmănie. Cu atât mai mult că datele exacte ale științei se pot încadra foarte bine în adevărurile religioase, cari decurg din credința în Dumnezeu. (v. și în Introducere, pp. 12—13).

aduce pe făgașul cel de odinioară pe frații noștri *uniți*. De altfel subtitlul acestei polemici, căci în fond este o polemică în sensul unei apologii a crezului adevărat, argumentat până la cel mai înalt grad, potrivit cadrului restrâns al celor 64 de pagini. Dâra de lumină ce se desprinde și seriozitatea scopului urmărit de autor, fac pe cetitor să observe veracitatea adevărilor exprimate referitor la cele 4 puncte de deosebire între „*legea românească*“ și cea „*unită*“,

Cele 4 puncte dela 1700, autorul le analizează pe rând, aducând argumentele necesare unei contrabalansări, din care și prin care se evidențiază tot mai mult, adevărata valoare a credinței noastre străbune, ca fiind unica credință adevărată.

Punctul I. *Euharistia se poate îndeplini și cu azimă*, autorul caută să-l dovedească de neadevărat cu concluzul sinodului Florentin (1438-1442) care recunoaște canonicitatea pâinei dospite, folosită la sf. Taină a Euharistiei. De altfel acest punct nici n'a fost pus în aplicare de ei, după cum reese din pasagiul dela pag. 16, al. 5... „Dacă introduceau, sau ar introduce azima, bisericile lor ar rămâne fără credincioși, poate chiar și fără cantori și crâznicii“. Acest lucru ne face să credem că substratul acestei convingeri ar fi însăși practica ce se făcea la noi, mai înainte de a fi unirea.

Punctul II. „*Duhul Sfânt porcedea și dela Fmul*“ (*Filioque*), o chestiune mai complicată, autorul o rezolvă cu dovezi aduse din Dogmatica de Dr. Suciul vol. I. pag. 162. note al. 3, tocmai prin faptul că, dogmaticul lor susține punctul de mai sus și nu probează. Autorul face apologia Duhului Sfânt, ca unul ce a participat la crearea lumii — și ca unitate în ființă, și ca persoană — la toate manifestările Dumnezeirii. Dogma despre unitatea ființii și manifestarea întreită a Dumnezeirii, ar avea mult de suferit, dacă s'ar admite o astfel de dogmă, izvorită numai din dorința de a inventa dogme noi pe baza căreia să-ți afișezi puterea de născocire așa cum credau Vizigoții spanioli. (Prima încercare la sinodul din Toledo 589, iar la sinodul din Lyon 1274, s'a recunoscut această inovație).

Punctul III. *După moarte pe lângă Rai și Iad, mai este și un loc de curățire „Purgatoriul*“. Autorul pentru a dovedi contrariul tezei acesteia de bază Sf. Scriptură, „singura îndrumătoare în ceea ce anume avem a crede de viața vecinică“. Așa aduce dovezi din Mat. 25-32; Ioan 5-29; Marcu 13-26-27; I. Cor. 15, 42, 44, 50, ajungând la concluzia ce se impune dela sine că la judecata cea mare, va fi numai Rai și Iad. Prin urmare rom. cat. își asumă această preten-

ție de a ști numai că, între Rai și Iad ar fi Purgatoriul.

Punctul IV. „*Papa de toldeana din Roma este capul văzut al Bisericii creștine, prin locotenență dela Hristos și în moștenire prin apost. Petru*“.

Deși ce știe că, punctul acesta la romano-catolici este dogmă (!?) de asemenea și pentru uniți, pentru noi în schimb este altceva, este mărul discordiei. Autorul cu argumente serioase, pline de miez, aduse din Sf. Scriptură și Sf. Tradiție documentează nevaliditatea acestei dogme, cu atât mai vârtos că se știe că în fruntea Bisericii stă însăși. Mântuitorul Iisus Hristos. Dogma aceasta, privită cu o obiectivitate cât mai dreaptă, ne aduce la concluzie că, pretenția Papii de a se considera de locuitor a lui Iisus Hristos pe pământ nu este altceva decât, o aroganță dovedită în fața lumii, iar în mod indirect o ciuntire a autorității divine. Imperativul vremii „*iubirea creștinească*“, ar trebui să preocupe mai mult papalitatea, decât numeroasele concordate, cari sunt în detrimentul celor ce contractează. Iată cum descrie autorul caracterul catolicismului și prin el al Papiilor: „*Catolicismul latin, numai mulțumită armelor, uneltirilor politice, falsurilor, minciunilor și călcărilor de jurăminte, s'a putut înstăpâni asupra popoarelor din Vestul Europei, — pe când ortodoxismul, îndeosebi cel românesc, s'a plămădit, crescut și înstăpânit, în milioanele de credincioși, numai cu puterea-i de rezistență, cu tăria convingerii, cu neprecupețita-i credință că, numai cu etnicul nostru, nedespărțit de ortodoxie, am învins și vom învinge toate asperitățile veacurilor.*“

Noi nu am luptat cu arma, pentru lățirea și consolidarea *legii* noastre, dară am simțit arma, pe spinarea acestui neam, pentrucă... da, pentrucă nu am voit a trece la *Unație*...

Pr. Ioan M. Nimu.

Scrisoarea unui ostaș al Domnului.

Prea Sfințite Stăpâne,

Credincioșii sfintei noastre Biserici drept măritoare Creștine, din comuna Glimboca, cu adâncă smerenie și supunere fiiască venim a Vă aduce mulțumirile noastre sufletești, pentru ocrotirea și purtarea de grijă ce o aveți de această comună văduvită.

Căci deși suntem orfani de 3 ani de zile de părintele nostru drag, care prin munca lui de adevărat preot ne-a legat atât de mult de învățăturile și tainele Sfinte și mântuitoare ale sfintei noastre biserici, tot nu suntem orfani de

dragostea și ocrotirea Prea Sfinției Voastre ca Erarh și Episcop al „Bisericii Lui Hristos (I. Tim. 3—1). In nemărginita dragoste ce o aveți față de turma ascultătoare, în fiecare Duminică și sărbătoare ni-ați trimis preot spre mângâiere. Iar acum de sfințele sărbători a Paștelor în aceste clipe grele, când cei mai întunecați nouri ai vrășmășilor plutesc deasupra bătrânei Europe și a întregii lumi: când toată lumea e disperată și nu mai există decât o singură nădejde: „*Cre-di-nța în Dumnezeu*“, tocmai acum ni-ați trimis un preot evlavios de sfințele sărbători ale Învierii Domnului, pe părintele Cornel Pițigoiu.

Sosit la noi părintele Pițigoiu încă de Joi dimineața și-a făcut datorințele ca un adevărat preot al lui Hristos. A slujit sfânta Liturgie, a cuminecat credincioșii cari au fost spovediți, a slujit sfințele Paști plin de evlavie și de cucernicie sfântă.

Seara la denie biserica era plină de credincioși care cu multă smerenie și băgare de seamă ascultau cele 12 Evanghelii cari vestiau patimile și suferințele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Vineri, ziua Patimilor, la fel a slujit ceasurile dimineața la orele 9. La ora 4 d. a. a scos pe Domnul Hristos, după obicei, adevăratul Aer pe care este chipul Domnului. După aceea a început să spovedească încât până seara târziu abea a terminat. Multă mângâiere sufletească ni-a făcut părintele Pițigoiu dar în schimb și sfinția sa a rămas mișcat sufletește când a văzut câtă lume, cât popor îngenunchează înaintea Crucii lui Hristos, și sub patrafrul preotului își mărturisește păcatele.

Seara la 8³⁰ încep Deniile și plângerile Maicii Domnului, la sfârșit ocolim biserica și 4 bărbați duc sfântul Aer iar preotul merge în urma sfântului Aer. Când intrăm în biserică, toată lumea trece pe sub sf. Aer, după obicei. Sâmbătă iar a făcut slujbă și s'au cuminecat cei spovediți.

Duminică dimineața la orele 2³⁰ se face Învieria. La orele 3 mergem la cimiter, toți credincioșii țin lumini aprinse în mâni; toată lumea, veselă și bucurată de Învieria Domnului; aici se citește prima Evanghelie a Învierii. În cântări de laudă ne întorcem la biserică. La orele 9 am intrat la Liturgie, toate serviciile divine s'au făcut cu multă evlavie.

Luni, a doua zi am eșit cu litia la cimiter unde s'a făcut sfințirea apei, și s'a făcut slujba pe pomelnice și la crucile dela capătăiul celor răposați în Domnul.

Prea Sfințite Stăpâne! Putem să spunem cu sufletul curat, că ni-ați trimis de sfințele Sărbători un adevărat preot în persoana părintelui

Cornel Pițigoiu. Pentru aceasta ținem să-i mulțumim și pe această cale pentru toată munca ce a depus-o și mângâierea ce ni-a făcut. Iar P. S. Voastre Vă rămânem și pe mai departe sub ocrotire, nădăjduind că atunci când va sosi timpul, ne veți da un preot care să fie vrednic și demn a călca pe urmele neuitatului nostru părinte Gheorghe Frățilă, vrednic de toată memoria. Și acum credincioșii acestei comune, sărutându-vă sfânta dreaptă, Vă urează: întru mulți ani, Stăpâne!

Glimboca în 16 Aprilie 1939.

Aurel Lazăr

Ostaș al Domnului.

Predarea plugului regal în comuna Lățunaș.

Solemnitatea predării plugului regal în comuna Lățunaș, s'a făcut în Școala primară de stat, Duminică în 26 Martie a. c. după masă, în cadru solemn-sărbătoresc.

Programul a început cu slujba religioasă oficiată de părintele Simeon Stoica directorul Căminului Cultural. Pe scenă se afla plugul împodobit cu brad și învâluit în trei colori, iar peretele acoperit cu drapele naționale și cu pânză trei colori de sus până jos, în mijloc având portretul M. Sale Regelui.

După serviciul divin de binecuvântare precum și a rugăciunilor pentru M. S. Regele, s'a cântat „Tatăl nostru”, cor condus de d-na învățătoare Emilia Stoica.

Apoi secretarul Căminului dl. Dumitru Belea, primar, a citit adresa serviciului social al Fundațiilor Culturale regale „Principele Carol” prin care se cerea recunoșterea unui plugar vrednic, bun agricultor și membru devotat al Căminului, căruia să i se dea un plug donat de M. S. Regele. Face cunoscut că la timp „Sfatul Căminului cu unanimitatea voturilor, a ales pe săteanul Ignea Iorga. A arătat apoi cât interes a văzut — cu ocaziunea aducerii plugului — că depun autoritățile, ca urmare indeamnă pe săteanul Iorga care va primi plugul și pe toți cei de față, la fapte superioare patriotice încheind cu cântecul: „Plugar și Ostaș”, pe care l-a cântat solo, foarte frumos, captivând pe ascultători și accentuând: „Dar când Țara m'o chema, plug pe armă voi schimba; Și voi trage în vrășmaș, brazda mea de bun ostaș”, iar asistența entuziasmată a răspuns cu vii aplauze.

Dl. preot S. Stoica, directorul Căminului a vorbit elocvent despre: „Marea însemnătate a zilei”, scoțând în relief însemnătatea simbolică a darului regal, apoi cât interes poartă M. S. Regele Carol II plugarului harnic al Țării Sale și cât ar dori ca pretutindeni plugarul să aibă plug bun și cunoștințele necesare, pentru o muncă rodnică, ordonată și la timp făcută, încheind cu dragostea nemărginită ce trebuie fiecare din noi să păstrăm M. S. Regelui nostru iubit și cu entuziasmate urări, pentru M. S. Regele, Marele Voievod Mihai de Alba-Iulia și România-Mare.

D-na învățătoare Emilia Stoica a vorbit despre: „M. Sa Regele Carol II, ca Mare Străjer al Țării, ca Rege al culturii și iubitor de țărani”, în termeni aleși și cu un entuziasm deosebit, lăsând urme adânci în sufletele ascultătorilor, terminând cu urale pentru Rege și Țară.

Dl. inv. dir. Victor Popescu, a făcut o succintă expunere a situației din țară față de ultimele evenimente, terminând cu indemnuri patriotice.

Intre conferințe s'au cântat 13 coruri străjerești, S'au recitat mai multe frumoase poezii patriotice în legătură cu serbarea tot sub instruirea și conducerea d-nei inv. E. Stoica.

După corul „Purtăm în suflet bărbăția” părintele Stoica, directorul căminului, în cuvinte bine simțite și distinse, cu mult suflet, în numele M. Sale Regelui și Serviciului Social, predă plugul săteanului Ignea Iorga, dorindu-i cele cuvenite. Săteanul Iorga a răspuns cu vii mulțumiri și adâncă recunoștință pentru primirea darului regal, promițând că va căuta întotdeauna să corespundă așteptărilor Marelui Străjer al Țării, iubitor de țărani, și ca expresiune a sentimentelor sale patriotice declară că va munci cu toată hărnicia brazdele strămoșești ale pământului precum și pe ogorul sufletească în cadrul Căminului Cultural, iar când Țara îl va chema la datorie, cu cea mai mare bucurie, „plugul pe armă va schimba și după cum din tot sufletul în războiul cel mare s'a înrolat ca „voluntar în armata română” tot așa este gata să-și apere Țara până la ultimul strop de sânge. După frumoasa mărturisire solemnitatea serbării se încheie cu „Imnul Regal”.

Raportor.

Ș T I R I

Pomenirea scumpilor adormiți.

O sută de ani dela nașterea Regelui Carol I al României s'au împlinit Joi în 20 Aprilie. Majestatea Sa Regele Carol II împreună cu d-nii consilieri regali și cu membrii guvernului au luat parte la parastasul oficiat la Curtea de Argeș pentru pomenirea Marelui Rege, Intemeietorul glorioasei Dinastii Române.

Patruzeci de zile dela moartea Patriarhului Miron, întâiul patriarh al tuturor Românilor s'au împlinit eri Sâmbătă. Cu acest trist prilej în toate bisericile din Țară s'au făcut parastase și rugăciuni pentru odihna în fericire a Patriarhului Miron. Toți membrii Sfântului Sinod au luat parte la parastasul oficiat în București la Patriarhie.

Cancelarul Hitler a împlinit 50 ani. Reichul a sărbătorit zilele acestea cu mari manifestații de bucurie pe Conducătorul Adolf Hitler care a împlinit vrâsta de 50 ani. Invitată fiind România încă a trimis o delegație la acele serbări, care a avut și deosebita bucurie să vadă că s'a depus, cu acest prilej, o cunună de lauri pe placa comemorativă de pe casa locuită acum 80 de ani de Regele Carol I al României.

Trecere la ortodoxie În ziua de 16 Aprilie a. c. notarul Eugen Mailänder din Sintești cu întreaga sa familie a trecut dela legea mozaică la religia creștină ortodoxă. Taina sf. botez a fost săvârșită în sf. biserică din Sintești prin preotul Victor Iclozan din Băsești, asistat de preotul locului Coriolan Ionescu, căruia îi revine meritul principal pentru această convertire. Funcția de naș a îndeplinit o preotul Nicolae Cibian cu D-na, din Temesești. Dorim celor convertiți mult spor în ogorul Bisericii creștine dreptcredincioase.

† **Preotul Zaharia Popovici din Globu-Craiova.**

Luăm act deși cu întârziere de trecerea la cele de vece a preotului nostru Zaharia Popovici. Răposatul a păstorit în cinste aproape jumătate de veac turma încredințată. A avut alături de sine — mai nou — pe feciorul său capelanul Grigorie Popoviciu, care deplânge moartea iubitului său părinte și îndrumător în via Domnului. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Nr. 2416 E. 1939.

Convocare.

Delegații preoțimii, profesorii Academiei teologice și Funcționarilor dela Consiliul eparhial, precum și protopopii tractuali, se convoacă la Adunarea generală anuală a membrilor fondului de ajutorare reciprocă a salariaților eparhiei Caransebeșului pe ziua de 27 Aprilie a. c. la orele 10 a. m. în biroul Consiliului eparhial.

Obiecte:

Darea de seamă asupra gestiunei anului 1938.
Cauze curente.
Caransebeș la 18 Aprilie 1939.

Episcopul:

Secretar:

† **VASILE****Dr. Tr. Coșeriu****Tribunalul Caransebeș ca instanță comercială.**

Nr. Fi. ind. 199

fi. 1.7/IV/1939.

INCHEIERE

Având în vedere cererea Consiliului eparhiei ort. rom. din Caransebeș, prin care cere radierea din registrul firmelor individuale a procuristului societății Tipografia și Librăria Diecezană din Caransebeș Aurel Moaca trecut în pensie și înscrierea în registru ca procurist a D-lui Cornel Pițigoi.

După cercetarea actelor dela dosar, constatându-se că, dispozițiunile legii timbrului sunt satisfăcute.

Disponem:

Se ia act de cererea petentei,

Se ordonă depunerea actelor la dosarul cauzei,

Indrumă pe conducătorul registrelor să șteargă calitatea de procurist a D-lui Aurel Moaca, și înscrierea în registrul firmelor individuale ca procurist a D-lui Cornel Pițigoi din Caransebeș care va semna firma conform semnăturii depuse la dosar.

Indrumă Societatea a face convenitele publicațiuni.

Prezenta încheierea se va comunica petentei și Camerei de Comerț Lugoj (Registrul Firmelor).

Dată în cabinetul nostru astăzi 19 Aprilie 1939.

Judecător,

Grefier,

(ss) **Petru Popovici**(ss) **Tr. Guiu**Grefier, *Indescifrabil.***Comitetul Școlii Normale de Învățători „Ioan Popasu“ din Caransebeș.**

Nr. 780, 1938-39.

Convocare.

Domnii membri ai comunității școlare depe lângă Școala Normală de Învățători „Ioan Popasu“ din Caransebeș, sunt rugați a lua parte la Adunarea Generală care se va ține în ziua de **23 Aprilie 1939 ora 11 a. m.** în cancelaria susnumitei școli.

Ordinea de zi:

1. Aprobarea bugetului pe exercițiul financiar 1939-40.
2. Aprobarea gestiunei pe anul financiar 1938/37.
3. Construcții și instalații.
4. Eventuale propuneri.

Întrucât la prima convocare nu se vor întruni membrii în număr reglementar, Adunarea Generală se convoacă pe 30 Aprilie 1939 la aceeași oră, când se va ține fără considerare de numărul membrilor prezenți.

Caransebeș, la 13 Aprilie 1939.

Președinte,

Secretar,

Gh. Repede.**Gh. Neamțiu.****Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.**

Nr. Port. 12/1939.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Șef Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din Legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908, prin aceasta publică că în urma închierii Tribunalului Caransebeș de sub Nr. 972/1935, efeptuindu-se execuțiunea la 16 Ianuarie 1939, în favorul următorilor Ioan Csaftari și Josef Iglar reprez. prin adv. Mihail Feneșanu din Caransebeș, pentru suma de 46.000 Lei capital și acces. mobilele sechestrate de urm. Ioan Ferdian reprez. prin av. Dr. Ernest Halle și suprasedstrate cari s'au prețuit în 58.300 Lei și anume:

- 1, 2 și 3. câte una vitrină, 4. una masă ovală, 5. 10 scaune tapisate, 6. una garnitură de club, 7. un salonaș, 8. un scaun stricat, 9. una oglindă mare, 10. una oglindă mică, 11. una măsuță de servit ceai, 12. două măsuțe mai mici, 13. una măsuță pentru flori, 14, 15, 16, 17 și 18. câte un covor diferite mărimi, 19. șase tablouri pictate, 20. șase tablouri goblen, 21. un serviciu de lichior, 22. un serviciu de tacâmuri, 23. un serviciu de ceșert, 24. un serviciu de ceai, 25. una tavă, 26. trei buc. fructiere, 27. un serviciu veselă pt. 12. persoane, 28. un serv. de cafea, pt. 6 pers., 29. un serv. pentru cafea turcească, 30. 12 buc. de pahare, 31. 12 buc. pahare pt. vin, 32. 12 buc. pahare pt. vin eu stativ, 33. 12 buc. pahare pt. lichior, 34. una față de masă, 35. un candelabru cu 4 becuri, 36. 2 perdele albe cu draperii, 37. 10 buc. perini decor, 38. un vas de argint, 39. una zaharniță de argint, 40. un pat lustruit, 41. una noptieră, 42. una toaletă, 43. una garderobă, 44. un scaun la toaletă, 45. una perdea albă cu stafir, 46. una vitrină, 47. una saltea, 48. trei perini albe, 49. un covor persian, 50. un lustrin cu șapte

becuri, 51. un scaun (bancă), 52. două garderoabe, 53. un spălător cu marmoră, 54. un spălător de lemn, 55. două noptiere, 56. două covoare de pluș, 57. două covoare pt. înainte de pat, 58. 6 perini decor, 59. una perdea albă cu draperii, 60. un credenț, 60. bis una masă cu scaune, 61. una canapea verde, 62. una oglindă antică, 63. un garderob antic, 64. un birou, 65. una mașină de cusut, 66. un ceas pendul, 67. 4 tablouri, 68 și 69. două covoare, 70. un scaunaș, 71. una masă ovală, 72. un garderob alb, 73. 2 stative pentru flori, 74. 2 stative pt. flori, 75. una masă cu 2 scaune, 76. un fotel de nule, 77. un dulap mare, 78. una vitrină albă, 79. una masă de bucătărie, 80. un pat de fier, 81. un dulap galben, 82. una măsuță cu 1 scaun, 83. 16 ciubere cu flori, 84. trei dune (dricale, se vor vinde prin licitație publică.

Deci în urma încheierii Judecătoriei mixte din Caransebeș, sub Nr. 327/1939 G., pentru încasarea creanței de Lei 12.651 rest capital cu interese legale dela data înțelegerii până la achitare, **se fixează licitațiile pe ziua de 28 Aprilie 1939 la orele 16 în Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din Legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperirea asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 6 Aprilie 1939.

Șef portărel **Dr. C. Stăngu.**

Judecătoria rurală Teregova, secția c. f.

Nr. 221/1939 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Petru Borțun și Stana Suru din Slatina-Timișului, în contra urmăriților Maria Mătu, Grigorie Mătu, Ana Trașteu născ. Suru și Francisc Mătu, la cererea urmăritorilor reprez. prin adv. Romulus Costescu.

Judecătoria având în vedere Legea pentru modificarea Legei ref. la executarea silită publicat în Mon. Of. No. 179/1938, ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Slatina-Timișului No. coalei c. f. 479 întreg „Intravilanul” de 150 stjp. în preț de strigare 45.000. Lei, pentru eșire din indiviziune conform sentinței No. C. 1847/1938, spese de proces și de executare de 1120 Lei și 560 Lei fixate până acum, spese de 997 Lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Prețul de strigare se stabilește în baza §-ului 6 din Lege în suma arătată care se poate reduce cu 25%.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 24 luna Aprilie anul 1939, ora 10 în casa comunală a comunei Slatina-Timișului.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul strigării.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției; să se semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele de birou la instanța c. f. Teregova.

Data în Teregova, la 20 luna Februarie anul 1939.

Jud. s. s. **A. Gheorghiu**

s. s. **I. Bica** dir. c. f.

Pentru conformitate: **I. Bica** dir. c. f.

La „Librăria Diecezană”

din Caransebeș, se află de vânzare:

Semințe Duhovnicești

de Pr. **ANDREI LUPȘA.**

Prețul: Lei 100.

La „Librăria Diecezană”

din Caransebeș, se află de vânzare:

Spiritismul și minunile Mântuitorului

de Pr. **G. D. GOLOGAN.**

Prețul Lei 100.

Spovedania și Duhovnicia

de Pr. **PETRE VINTILESCU.**

DECANUL FACULTĂȚII DE TEOLOGIE BUCUREȘTI.

Mașină de treierat.

Cu putere de 10 cai mânăată cu benzină în stare bună se vinde din mână liberă la

DIMITRIE RĂBĂGIA

Caransebeș Str. Ep. Popea Nr. 30.

Apostolul Ediția de Sibiu se poate comanda la Librăria Diecezană.